

РЕШЕНИЕ

№ 2874

гр. София, 28.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 12.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **11449** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по жалба на Л. К. Т., ЕГН: [ЕГН] от [населено място], ул.Х. гора ,бл.26 вх.Б,ап.50 против Отказ за издаване на документи за осигурителен стаж и удостоверения УП 2 и УП 3 от К. България Е. енд Ко КД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес [населено място], [улица].

В жалбата се излагат съображения за неправилност, незаконосъобразност и необоснованост на отказа. Иска се неговата отмяна.

В съдебно заседание жалбоподателя поддържа жалбата само в частта досежно удостоверение УП 3 и застъпва становище с искане за отмяна на атакувания отказ. Оттегля искането си за удостоверение УП 2.

Процесуалният представител на ответника оспорва жалбата.

Административен съд София град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

С оглед на заявеното оттегляне на оспорването досежно искането за издаване на удостоверение УП 2 и липсата на отговор от страна на ответника по време на с.з. на 12.04.2022г, съдът намира, че в тази ѝ част жалбата следва да се остави без разглеждане и производството по делото да се прекрати.

От приетата по делото административна преписка и приобщените към нея доказателства се установява, че жалбоподателят е полагал труд по трудово правоотношение при ответника в периода 03.10.2016г до 06.01.2018г,когато трудовият му договор е прекратен по взаимно съгласие- чл.325 ал.1 т.1 от КТ.Тъй като при прекратяването на трудовия му договор служител на ответника оформил трудовата му книжка нечетливо чрез полагане на твърде много печати и задрасквания,то и попълнените данни за трудовото му правоотношение били нечетливи. Ето защо и през януари 2018г подал искане до ответника да му издаде документи за осигурителния стаж ,а именно удостоверение УП 3.Служител на жалбоподателя отказъл да му издаде искания документ.Тъй като жалбоподателят имал и претенция по чл.358 ал.1 т.3 от КТ било образувано гр.д.№ 55597/2020г на СРС ,като с определение от 27.09.2021г исковата му претенция по КТ била оставена без разглеждане и исковата молба върната в тази ѝ част,а досежно издаването на удостоверения УП 2 и УП 3 производството по делото било изпратено по подсъдност на АССГ съгласно определение № 6210/12.05.2010г на ВАС по адм. Д.№ 5234/2010г.

Според ответника не може да бъде издадено удостоверение за посочения период, тъй като осигурителят съгласно разпоредбата на чл.5, ал.7 КСО е задължен да издава подобни документи само за периоди преди 2000 г., като за времето след 01.01.2000 г. в пенсионното производство се използват данните от информационната система на НОИ.

Производството по делото е допустимо ,тъй като в хипотезите на чл. 5, ал. 7 от КСО, осигурителят действа като административен орган, съгласно дефиницията на § 1, т. 1 от ДР на АПК, който като носител на административни правомощия по силата на законово овластяване извършва административни услуги по смисъла на § 1, т. 2, б. "а" от Допълнителната разпоредба на Закона за администрацията. Административният орган дължи исканата административна услуга, което съгласно § 8 от ПЗР на АПК мотивира правния интерес от оспорването на отказа за извършването ѝ. В този смисъл са: Определение № 4440 от 26.03.2019 г., постановено по адм. дело № 1139/2019 г. и Определение № 7502 от 03.06.2014 г., постановено по адм. дело № 6092/2014 г. – и двете по описа на Върховния административен съд.

Доколкото в искането на жалбоподателя се претендира период от 03.10. 2016 г. до 06.01.2018 г., съотнесен към момента на възникване на правото му на зачитане на положения труд, предмет на преценка по съществуването на спора е компетентността на сезирания с искането орган, при съобразяване на относимата редакция на нормата на чл. 5, ал. 7 КСО.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е от лице, имащо правен интерес от оспорването, на което е отказано издаване на справка за осигурителен стаж, натрупан в резултат на положен труд. Жалбата е подадена в срок,доколкото становището на ответника не се променило в периода от 2018г до настоящия момент.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

По делото не се спори по горната фактическа обстановка. Тя се доказва и от събраните по делото доказателства.

Спорът между страните е по тълкуването и прилагането на чл. 5, ал. 7, т. 2 КСО. Съгласно последната разпоредба осигурителят е длъжен по искане на осигурено лице или негов представител да издава безплатно, в 14-дневен срок, документи за осигурителен стаж и/или осигурителен доход, и/или категория труд за периоди преди 1 януари 2000 г. По делото няма спор, че жалбоподателят желае от ответника да му бъде издадена справка за положен труд за периода от 03.10. 2016 г. до 06.01.2018 г. Видно, че ответникът в качеството на осигурител няма задължение да издава подобна справка за периоди след 1 януари 2000 г. След като за него липсва подобно задължение, то отказът му да издаде подобна справка се явява законосъобразен. Жалбоподателят основава исканот си на разпоредбата на чл.40 ал.4 от НПОС.Същата гласи,че За времето след 31 декември 2002 г., ако продължителността на осигурителния стаж за лицата, работещи по трудово или по служебно правоотношение, е равна на продължителността на трудовия или на служебния стаж, в трудовата или в служебната книжка при прекратяване на правоотношението се вписва от осигурителя следният текст: "Осигурителният стаж е равен на зачетения трудов (служебен) стаж." Ако в трудовата или в служебната книжка не е направено посоченото вписване, осигурителният стаж се установява с документ по образец, утвърден от управителя на Националния осигурителен институт, издаден от осигурителя.Действително видно от приложения трудов договор и отбелязваният в трудовата книжка на Т. е вписано,че същият е полагал първоначално труд по 4 часа дневно,а след това по 6 часа дневно,т-е на непълно работно време.Независимо от това не съществува противоречие между нормата на чл.40 ал.4 от НПОС и чл.5 ал.7 т.3 от КСО,тъй като последната предвижда,че по искане на длъжностните лица по [чл. 40, ал. 3, чл. 54ж, ал. 1](#) и [чл. 98, ал. 1](#) да издава безплатно, в 14-дневен срок, документи за осигурителен стаж и/или осигурителен доход, и/или категория труд на осигурени при него лица, както и да удостоверява факти и обстоятелства, свързани с такива документи.Ето защо и за Т. не е налице правна възможност по реда на чл.5 ал.7 т.2 и 3 от КСО да иска издаването н аподобен вид удостоверение УП 3,тъй като данните за осигурителният му стаж се съдържат в осигурителното му досие в регистъра на осигурените лица съгласно Наредба № Н-8/29.12.2005г за съдържанието,сроковете и начина на подаване и съхранение на данни от работодателите,осигурителите за осигурените при тях лица и за самоосигуряващите се лица,когато при наличието на противоречие между декларираните данни и наличните при осигуреното лице НОИ има правото служебно да изиска от работодателя да издаде УП 2 и УП 3.Ако жалбоподателят има съмнения в начина на деклариране на осигурителния му стаж при ответника винаги може да сезира компетентната ТП на НОИ да извърши проверка,да даде задължителни предписания или да поиска издаването на УП 3 от нея.

По тези съображения, настоящият състав на съда счита, че жалбата е неоснователна, а оспореният с нея отказ, е правилен.

Страните не са претендирали разноски, поради което и такива не се присъждат.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. последно от АПК, Административен съд София град, 13-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на Л. К. Т., ЕГН: [ЕГН] от [населено място], ул. Х. гора, бл. 26 вх. Б, ап. 50 против Отказ за издаване на документи за осигурителен стаж и удостоверение УП 3 от К. България Е. енд Ко КД, ЕИК: [ЕИК], със седалище и адрес [населено място], [улица].

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на Л. К. Т., ЕГН: [ЕГН] от [населено място], ул. Х. гора, бл. 26 вх. Б, ап. 50 против Отказ за издаване на документи за осигурителен стаж удостоверение УП 2 от К. България Е. енд Ко КД, ЕИК: [ЕИК], със седалище и адрес [населено място], [улица] и ПРЕКРАТЯВА производството по делото в тази му част.

В тази част решението има характер на определение и подлежи на обжалване пред ВАС с частна жалба в 7 дневен срок от връчването му.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването на страните, че е изготвено.

СЪДИЯ: